

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. R.Q.P. i de l'asseguradora W. SA van interposar, en data 31-3-2005, demanda envers el Sr. A.L.A., segons la qual sol·licita la condemna del defenent a l'abonament de la quantitat de 4.243,93 Euros, amb més 140,73 Euros, i els interessos legals de les referides quantitats, així com les costes processals.

El Sr. A.L.A. ha estat declarat en situació de rebel·lia processal.

II.- L'Honorable Batlle va dictar sentència, de data 27-10-2005, en la qual s'estableix: "DECIDEIX: Que ha de desestimar i desestima íntegrament la demanda formulada per la representació processal del Sr. R.Q.P. i de la Companyia d'Assegurances W. SA, sense fer imposició de les costes processals".

III.- La representació processal del Sr. R.Q.P. i de l'asseguradora W. SA han formular recurs contra la resolució dictada a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Argumenta la part recurrent que els motius o greuges pels quals impugna la sentència dictada a la instància són, en essència, els que segueixen. En primer terme, entén que consta acreditat a les actuacions que el real conductor de l'automòbil fou el Sr. A.L.A., com així resulta de la declaració amistosa d'accident elaborada per les parts implicades en el mateix i aportada a les actuacions. En segon terme, afegeix que la confusió en la persona del conductor es deu a l'informe de la Policia, segons el qual es fa constar com a conductor al Sr. V. quan fou el Sr. A.L.A..

La resolució del present recurs exigeix l'anàlisi del material probatori per a determinar si consta o no provada la intervenció del Sr. A.L.A. i si concorren els pressupòsits per a la determinació del triomf d'una acció de responsabilitat extracontractual o aquiliana. Si s'analitza el material probatori, del mateix s'extreu que és cert que en la declaració amistosa de l'accident (foli 24) consta com a conductor del vehicle Citroën XM el Sr. A.L.A., però malgrat aquest fet es pogués tenir com a acreditat, a diferència del que sustenta la resolució d'instància, la desestimació del recurs s'ha de mantenir per aquesta Sala i els arguments que ho justifiquen són els següents.

II.- El triomf d'una pretensió de responsabilitat extracontractual requereix que s'acrediti per la part agent l'existència d'una acció o omissió que genera un dany i que entre l'acció i l'omissió, que ha de ser negligent o dolosa, existeixi un nexa de causalitat amb el dany. En el cas que ens ocupa, la única prova que existeix sobre la producció de l'accident no permet imputar el resultat lesiu a la part defenent, tota vegada que de la declaració amistosa de l'accident, ni del croquis que es troba a la mateixa, es pot deduir cap actuació o omissió culposa del conductor del vehicle Citroën que determini la producció del dany. I a la mateixa conclusió s'arriba després de la lectura de l'informe de la Policia (foli 57). En el mateix solament s'indica que "segons manifestacions, el vehicle marca Citroën baixava pel carrer de la Plaça Copríncep vers la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Carretera General II quan ha relliscat anant a col·lidir amb el vehicle BMW que pujava en sentit contrari". Per consegüent, s'ha d'entendre, en consonància amb la prova practicada, que no s'ha provat la mecànica de l'accident ni la intervenció dels vehicles en el mateix, tota vegada que solament existeix la referència a unes manifestacions, que no coincideixen amb la declaració amistosa, i que aquestes referides manifestacions no s'han portat a través de la prova testifical al judici, de manera que la prova completa del nexa causal que requereix la jurisprudència d'aquesta Sala per l'estimació d'una demanda de responsabilitat extracontractual, s'ha d'entendre que no s'ha produït i que, aleshores, procedeix la desestimació de la demanda.

III.- El refús del recurs interposat s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes de l'alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. R.Q.P. i W., S.A. contra la sentència, de data 27-10-2005, i confirmem la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-